

"U heeft in the silver sixties ook nog een jaar in Parijs gewoond"

U heeft in the silver sixties ook nog een jaar in Parijs gewoond? Wie heeft dat rond verteld? Ik wil daar namelijk helemaal niet groots op gaan. Als het nou New York was geweest... Het was een idee van mijn grote, onvervangbare liefde, Catharina, het bevallige hoedenmaakstertje die ik regelmatig onder haar mohair truitje pakte en lager. We gingen samen de pas kamer in als ze een beha bij de Bijenkorf ging kopen in 1967 en ik heb het mee gemaakt dat een ken nelijk lesbische verkoopster ook de paskamer in kwam, dat werd toen toch nog een vrolijke boel. Zo is het allemaal gekomen en toen G. die flat van auteur A. Venema vrij had staan ben ik daar tijdelijk in getrokken. Het was een harde tijd maar een mooie tijd. Ik verdiende geld door één maal in de week een Franse maecenas drie maal in zijn open bek te spugen, zijn kop onder te schijten om hem vervolgens schoon te pissen en tegelijkertijd vaardig te masturberen- hij wilde het hele totaal pakket ineens- , dan kwam hij spon taan klaar met veel Aaaaahs, Ooooooohs en gekraai van Olalalas – ik was in die tijd bloedmooi, gooide hoge ogen in het sadomasochistische leven als bisexueel- en kreeg ik elke keer weer een paar honderd francs voor de moeite (Zie de biografie: "Fred van der Wal, sadomasochist, travestiet en bisexueel" Uitg. Nomanspress, 1998). Toen nog een heel bedrag. En vervolgens naar de hoeren in de rue d'Amsterdam of naar de travestieten in het Bois de Boulogne, want geld moet rollen. Ik bezit nu dan ook een keten van peep shows in Parijs ondanks dat ik alleen de lagere school heb af gemaakt en geen woord Frans spreek. Mijn ene overleden homo sexuele broer Bobby (hij had een lul niet dikker dan een Bruynzeel potlood en twee ballen zo groot als knikkers), die naar dat hondje van Kuifje van Hergé is genoemd en mijn zuster Marjan hebben beiden een psychiatrisch verleden dat er niet om liegt en mijn twee pientere half zusters (dochters van de naar Duitsland gevluchte Nederlandse S.S.-er) zijn of waren onder permanente behandeling van een stoet aan psychiaters, maar je kunt niet zeggen dat die meiden daarvan zijn opgeknapt. Integendeel!

Ik ben na de dood van mijn broers minstens drie jaar lang aan één stuk dag en nacht strontlazerus geweest en bouwde mijzelf tussen mijn deliria een huis op het dak van een flatgebouw waar ik een wrakke duiventil transformeerde met gejatte bouwmaterialen tot een comfortabel penthouse om daar mijn minnaars en minnaressen te ontvangen, want drank maakt potent en gewetenloos. De ramen bestonden uit lege drankflessen Bols, Hartevelt en Wodka- dat wel. Gelijk een caleidoscoop. Glas is glas. Goed voor de inspiratie. Als daar gotbetert de zon door heen viel of de vroege lente regen op tik te.... Tik, tik, tik. En met een regelmaat, daar werd je koud van, daar was die song van die kaal geschoren oorbellendrager Rob de Nijs niks bij! Dan wist je weer waar voor je leefde! En hijsen! Zestien liter sterke drank per dag! Een lever als een voetbal bulkte boven mijn broeksriem uit alsof ik negen maanden zwanger was, maar dat is nog niet alles. Hoe ik er gekomen ben of door wie weet ik nu nog niet! Ik werd weer nuchter te Burgos in Baskenland en riep van de weeromstuit in een vrolijke bui "Viva Anarchia" tegen een peleton Guardia Civil. Dat had ik beter niet kunnen doen. Ze reageerden als door een zwerm wespen gestoken. Aanvankelijk dacht ik heel even; een vrolijk tafereeltje, dat zuidelijke, levendige, spontane, bruin verbrande, gezond ogende volkje in die prachtige smetteloze uniformen. Het lijkt Carnival in Rio wel, maar dat had ik als nuchtere Nederlander toch niet helemaal goed ingeschat! Voor ik het wist lag ik op de grond en het hele peleton boven op mij. Dat ging van knuppel uit de zak wie er mee doet! Het is met mijn schouder nooit meer goed ge komen om van mijn gebroken scheen- en jukbeenderen maar te zwijgen. Van die dag af aan heb ik een scheve kop en een paar blauwe ballen. Ze appteerden mij vast gebonden in een dwangbuis geboeid aan een brancard met een prop in de mond als ongewenst verklaard persoon met gillende sirenes naar Portugal dat toen nog

zuiver fascistisch was, dus daar voelde ik mij ook gelijk thuis, dank zij die frisse zeewind. Daar kwam ik de linkse Underground Press versterken tot ik werd uitgewezen als ongewenst persoon met een stempel in mijn paspoort dat ik nooit meer mocht terug komen. Ik kende de Ierse Jimmy, die voor de IRA een paar likwidaties heeft uit gevoerd, een echt gevaarlijke jongen, die knapt nog wel eens iets voor mij op tegen adekwate betaling want voor niets gaat de zon op en treedt een bijstands uitke ring in werking. Ik ben toen via Italië dankzij het Vaticaan en de Odessa lijn het land uit gesmokkeld in een container waar zestien nazi officieren in zaten die een uitermate bedenkelijke rol in Auschwitz hadden gespeeld maar toch in principe heel veel van Jodinnen hadden gehouden en ze daarom regelmatig naakt aan martelpalen vast bonden voordat zij ze onderwierpen en de liefde mee bedreven. Vrouwen willen nu eenmaal geslagen worden en daar maken Jodinnen als Oosterlingen met hun veel sensuelere aard geen uitzondering op. We hebben samen heel wat flessen Schnapps leeg gemaakt en met gestrekte arm nog het Horst Wessellied gezongen, dat klinkt fantastisch tegen een stalen wand. Er stond in Portugal een prijs op mijn hoofd omdat ik een verhouding was begonnen met de bloedmooie vrouw van de plaatselijke politie commandant. Haar vorige minnaar hebben ze gevonden met de afgesneden geslachts delen in zijn mond gepropt in een droog gevallen waterput van dertig meter. Hij moet nog even geleefd hebben voor hij dood bloedde bleek bij de sekte. Om bij te verdienen ben ik bij gebrek aan beter onder een andere naam in een bekend bordeel gaan werken. Eerst als portier/uitsmijter omdat ik in drie Oosterse vechtsporten een zwarte band behaalde. Soms was ik stand in bij een groeps sex sessie. Ik assisteerde als derde of vierde man bij sessies met sadomasochistische mannen en vrouwen, daar lag mijn grote liefde. Ik kan het goed met de sadomasochistische vrouwtjes zowel als met de mannen prima in bed vinden, dus vandaar. Ze liepen echt met mij weg in dat bordeel, mijn ster rees snel, ik mocht altijd gratis en zo heb ik de Spaanse Marisol Escobar, zuster van de internationaal befaamde coke dealer, uit het leven kunnen halen, maar niet kunnen voorzien dat ze gelijk met mij wilde trouwen. Daar had ik helemaal geen bezwaar tegen (ze was dertig jaar jonger en bloedmooi) maar wilde dat ze eerst in een kliniek voor geslachtsziekten haar poes en venus delta zou laten controleren op schimmels, kiemen en virussen. Daar kregen we bonje over. Ze vond dat het tegen de liefde was en ik haar moest nemen zoals ze was met alles d'r op en d'r an. Dat nam ik dus weer niet. Zo knapten we af op elkaar. Ik kon mijn ticket ruim betalen door haar te laten neuken door een rijke lesbienne en haar beursje van Marokkaans leer af te pakken toen ze sliep in de armen van haar minnares, want Marisol hield van de mannen, maar nog veel meer van de vrouwen. Een universele liefde. Ik nam voor de zekerheid een open retour ticket.